

בס"ד כט' שבט ה'תשע"ג
 הדלקת נרות - 17:02
 צאת השבת - 17:54
 רבנו תם - 18:29

שנה שלוש עשרה - עלון מס' 658
 @ השבת "מברכין" החודש, לא אומרים "צוקתך"
 @ ר"ח אדר יחול בע"ה בימים ראשון ושני הבעל"ט.
 יחדשהו הקב"ה לטובה ולברכה לששון ולשמחה,
 לרפואה, לבשורות טובות ישועות ופרנסה טובה, אמן.

אברהם יגל

לע"נ בבאי מוסאי בן אברהם ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל.

פפטידיון: "זיכרות יהודע"
 (מלכים ב' יא')
 פסוק ראשון ואחרון "מחר חודש"

פרשת משפטים שבת שקלים

מחצית השקל נותנים השנה
 ל"אברהם יגל"

מלניני הפרשה:
 < דיני עבד עברי ואמה עבריה.
 < דיני רוצח במזיד ורוצח בשגגה.
 < דיני החובל בחברו או בעבדו הכנעני.
 < דיני גניבה ותשלומן ארבעה וחמישה.
 < דיני נזקים הנגרמים ע"י בהמות או אש.
 < מצוות שונות לכיבוד ראשי העם ומתנות
 לכהנים ולהנהגה צודקת לכל בני האדם.
 < מצוות על הזמנים והמועדים המקודשים לעם
 ישראל, בתורה.
 < הבטחות ברכה והצלחה לשומרי ברית ה'.

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם"
 כתב הגר"ש בדיחי: מצאתי לאחד מחכמי תימן אלו
 הפסוקים בנטריקון, וזהו: "יצריך אדם לשוב התשובה
 הראויה, מזדונות שגגות פשעים טרם יום מיתה, אולי
 שפטים רעים תדחה, שלום יקדמוך מלאכים לקראת
 פינך נוהרים, ידחו המקטרגים מעליך.
"רק שבתו יתן ורפא ירפא..."
 כך הוא סדר הרפואה בישראל "בורא רפואות נורא
 תהילות אדון הנפלאות" "בורא רפואות"=ראשית כל
 לבקר אצל רופא ולקבל תרופות. "נורא תהילות"= לומר
 תהילים. "אדון הנפלאות"=לבקש מעושה נפלאות לבדו,
 יעשה נס וירפא אותו מחוליו.
"אך אם יום או יומים יעמוד לא יוקם כספו הוא"
 כל ימות השנה בולע האדם את תפילתו בחטיפה. ואך אם
 ביום אחד בשנה - כיפור, או יומים - של ראש השנה,
 י"עמד" מאריך בתפילתו - גם אז "לא יקם" - איננו קם
 ועומד עמידה איתנה בתפילתו, "פי כספו הוא" - אפילו
 אז מתכוון הוא רק לעצמו - שתהיה לו פרנסה ברווח. הי יזכינו
 לכוון לשם שמים בתפילותינו. אמן. (רבי ר' בונם מפשיסחא)
**"וכי ימכור איש את בנו לאמה, לא תצא כצאת
 העבדים" (כא, ז)**
 וכי ימכור איש - זה הקב"ה. את בתו לאמה. את עם
 ישראל לשיפלות ולעבדות לכל שבעים אומות. לא תצא
 כצאת העבדים. לא תהיי היציאה כיציאת ישראל
 ממצרים מבית עבדים, שאז הפליא ד' פלאים רק באומה
 אחת ולעתיד לבוא בכל אומות העולם, שנאמר והיו
 מלכים אומניך... וישתחוו לך כל מלכי ארץ. (אוה"ח)

פנות הניבים והפתגמים
קרח מקאן ומקאן =
הפסיד את שני הדברים שרצה להשיג.
דוגמה: הקטונות רצה להיות עורכת-דיו ופדורגלן
 מפרסם, וסופו - נמצא קרח מקאן ומקאן.
מקור: תרגום מארמית: יָשָׁב רַב אַמִּי וְרַב אַסִּי לִפְנֵי
 דַּרְבַּי יָצִיקוּ נַפְחָא. = זָה אָמַר לוֹ: יֹאמֵר מִרְ הַלְכָה, וְזָה
 אָמַר לוֹ: יֹאמֵר מִרְ אַגְדָּה. פִּתַח לוֹמֵר מִרְ אַגְדָּה, וְלֹא
 הֵנִיחַ זָה, פִּתַח לוֹמֵר מִרְ הַלְכָה וְלֹא הֵנִיחַ זָה. אָמַר לָהֶם:
 אֲמַשׁוּל לָכֶם מְשָׁל, לְמַה הַדְּבָר דּוֹמָה: לְאֲדָם שְׁהִי לוֹ
 שְׁתֵּי גָשִׁים, אַחַת יִלְדָה וְאַחַת זָקְנָה. יִלְדָה מְלַקְטָת לוֹ
 שְׁעֲרוֹת לְבָנוֹת, זָקְנָה מְלַקְטָת לוֹ שְׁחוֹרוֹת - נִמְצָא קֶרַח
 מִקָּאן וּמִקָּאן [בָּבֶא קָמָא דְרַף ס, עֲמוּדָב]. (ניבונכו).
 למשפחת נאמן היקרה. צוות העלון "אברהם יגל" משתתף בצערכם
 במות הישר והענו מזכה הרבים ר' חיים נאמן בן מאלק ואהרון ז"ל שנפטר השבוע כו' שבט תשע"ג.
 נשגר תנחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער.

הסיוו מכוול מדרך עמי!
 אין לעיין בעלון בשעת התפילה וקריאת התורה.
 העלון טעון גניזה במקום שיש עירוב, יש לטלטל ע"י קטן.

משנכנס אדר מרבין בשמחה

אדר הוא החודש השישי מחודש תשרי, והחודש האחרון מתחילת חודש ניסן. בחודש אדר 29 ימים. מקור השם בא מבל שבה 'אדיר' הוא שם של אל. בארמית בבליה משמעות המילה היא 'גורר' ('אידר'). בתנ"ך מופיע השם גם כשם פרטי. מזלו של חודש אדר הוא מזל דגים. כותב רש"י כי "באדר מזל דגים מתחיל לעלות" (בפירושו למסכת בבא מציעא, ק"ו:). גם מזלם של ישראל עלה בחודש הזה שנמשלו ישראל לדגים שהדגים חיים במים ותורה משולה למים. הדגים פוריים במיוחד, ומאותה סיבה הם נחשבים כסמל לפריה, ולברכה בכלל. שורש המלה ברכה הוא ב-ר-ך. בגימטריה ב=2, ר=200, כ=20. כל אחת מהאותיות מסמלת את הריבוי הראשון בסדרה המספרית שלהן (1-יחיד, 2-רבים). מה שמלמד אותנו שהברכה מקושרת לריבוי ולפוריות.

מחצית השקל

בזמן שביית המקדש היה קיים, מצוות עשה על כל אדם מישראל ליתן מחצית השקל בכל שנה ושנה, להקריב מהם כל קרבנות הציבור בבית המקדש, עולות התמיד והמוספים והנסכים והמנחות והקטורת וכו'. וצריך להביא הקרבנות בכל השנה מן התרומה של אותה שנה ולא של שנה אחרת.

"בניד כשתילי זתים" - חינד

ילדים נותנים לנו את הכח לחיים

להיות הורים: לגדל, לחנך, ללמד, להסביר, לדאוג ולתת הרבה מעצמך למען הילדים. להיות הורים: להבין, להקשיב, לתמוך, לאהוב ולתת הרבה מעצמך למען המשפחה. לגדל ילדים זה, לא רק להכין אוכל, לקלח ולכבס. צריכים לשמוע, להבין, להקשיב, להאזין, כי לילדים יש הרבה מה לומר. ילדים רוצים חום ואהבה ואם הם מקבלים אהבה הם מחזירים אהבה - זה מתכון בדוק עם ניסיון. בבית הספר ובתיכון לומדו אתנו הכול חוץ מאיך להיות הורים: איך לגדל ילדים: את כל זה אנחנו לומדים "בבית הספר של החיים", לבדנו, בעצמנו. אבל לאילו ערכים נגדל אותם? לאיזו דרך? למה: להיות הורים זה לא קל-משרה מלאה. הם הולכים לבית ספר וחוזרים הביתה והיום רק מתחיל והשאלות נשאלות ושוב תשובות ושעורים וחברים וחוגים... ומשחקים... וממתקים... ולסדר מערכת... ומקלחת... ו... הכול באהבה, הכול בהבנה, הכול - כי הם מתנה.

ילדים... נותנים לנו את הכוח לחיים. ילדים... חינד אחד שלהם ואנו אומרים: "כן". ילדים... לא יכולים בלעדיהם. ילדים, משפחה, הרבה אהבה. להיות הורים - אולי קצת קשה אבל... אנו גאים שהקב"ה חנן אותנו בתפקיד זה.

ברכה והצלחה ופרנסה טובה

לאיכ"ה ויוסף ג'ואטה היינו שתרמו לסעודה הרביעית בלויין. זכות השיעור של מרן **עובדיה יוסף** שליט"א לרפואתם והצלחתם ולכל משפחתם. יתגשמו כל משאלות ליבם לטובה, זכות המצוה תגן עליהם ועל ילדיהם, הקב"ה יאריך ימיהם ושנותיהם בנעימים. ולהבדיל לעיני שלמה יתח בן אסתר ז"ל

מרכה והצלחה

לנפתלי והמר יצחק פור על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו בבריאות ופרנסה טובה בכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים, הצלחה לכל ילדיהם וזיווג הגון **לעמיחי** בן תמר היינו

רפואה שלימה

לג'ילשן באבאי בת מרים מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה וש"ס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות עם בעלה **באבאי** בן מורורי היינו

מרכות ואיחולים אפסיים

ליואל וליאה לארי היינו להולדת **התאומות** מנב"ת. יהי רצון שתגדלנה כאמותינו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה. שתצלחנה בכל דרכיהן ומעשיהן ותזכו בחופתן, וברכה והצלחה **לשלמה ושרה לארי** היינו **למנשה ושישנה כהן** היינו שירונו נחת ושלווה מיוצאי חלציהם.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון **"אברהם יגל"** משדר בלויין **בכל מוצאי שבת** את שיעורו של מרן הרה"ג **עובדיה יוסף** שליט"א בבית הכנסת **"אוהל מועד"** בשעה **20:30** השיעור יוקרן על גבי **מסך ענק** בע"ה תתקיים גם **סעודה רביעית**, בחסות **"בית המאפה של אדסו"**.

מרכה והצלחה

לאברהם ושלומית טוטיאן על כל הסיוע והעזרה לזיכוי הרבים. שיתברכו בבריאות ופרנסה טובה בכל מיילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות הם ובני ביתם לאורך ימים ושנים, הצלחה בלימודים לילדיהם וזיווג הגון לבנותיהם.

רפואה שלימה

למזל מוסאי בת שושנה מנב"ת הקב"ה ישלח מזור ומרפא לרניב אבריה וש"ס"ה גידיה. שתחזור לאיתנה ותזכה לשנים רבות עם בעלה **שלום** בן רחל היינו וזיווג הגון **לרעייה** בת מזל

לכל ציבור קוראינו היקר!

"באחד באדר משמיעין על השקלים" השנה כולנו מתארגנים לתת **מחצית השקל** לחיזוק העלון **"אברהם יגל"** המזכה את הרבים בפעילויות הרבות למען הציבור. התקשרו ונגיע עד אליכם: **08-9437333, 054-7743834** התורמים יזכו בע"ה לברכה גם בעלון

בריאות והחלמה איתנה:

ציון נאמן בן מרים היינו משה נאמן בן מרים היינו משה מוסאי בן זליכה היינו מרדכי יעקובי בן צימורה היינו אברהם נאמן בן מרים היינו ישראל פרג'י רפאל בן מרים היינו יוסף חיים גאלי בן ג'מו היינו נהורא חנניה בן דינה היינו יעקב עמרני בן רבקה וששון היינו **לכל חולי ופצועי צה"ל ועם ישראל.**

לעיני הצדקת הצנועה

לבנה פונס בת יצחק וכוכבה ז"ל נפטרה ה' אדר. ביום חמישי פקידת שנתה **לעיני החסיד והישר יחיא אביטן** בר אסתר ז"ל נפטר ג' אדר. ביום רביעי פקידת שנתו

למשפחת גלעד היקרה.

צוות העלון **"אברהם יגל"** משתתף בצערכם במות הישר והענו **ברוך גלעד** בן מוכתרם ואליהו ז"ל שנפטר השבוע כא' שבט נשגד תנחומינו לכל המשפחה. הרופא לשבורי לב ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים ולא תדעו עוד צער.

מרכות ואיחולים אפסיים

אסתר ורביץ המודי היינו בהגיע בנכם **הראל ניי למינות**. יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בלימודיו ובכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים וחיים טובים ומאושרים, וברכה והצלחה **לאהרון ומינה שרגא** שירונו נחת מיוצאי חלציהם.

שבת שלום ומבורך

לעילוי נשמת:

דוד יעקובי בן נאזי ומשיח ז"ל ברוך גלעד בן מוכתרם ואליהו ז"ל שרה אליאס בת מרגלית ז"ל ענת ג'רפי ז"ל בת יהודית שתחיה ג'והר קמרי בת טאוס ויצחק ז"ל שהי דוידזדה בת פרי ז"ל נורית דוידזדה בת שהי ז"ל

כלאפו (פאפו) חסן בן אליהו וכריה ז"ל עזרא נסימי בן פרי ויצחק ז"ל יצחק בנאי בן לאה ז"ל רחמים (בבאי) יצחק-פור בן מרים ז"ל משאלה (במנו) גולגוליאן בן חתון ז"ל שמעון שלומי ז"ל בן מרים שתחיה אליעזר ביטון בן רחל ז"ל

לע"נ **מרדכי לארי** ז"ל בן שלמה ושרה היינו נלב"ע י"ד טבת תשנ"א ת.נ.צ.ב.ה.

לע"נ **בבאי מוסאי** בן אברהם וזליכה ז"ל נלב"ע ערב שבת קודש פרשת יתרו כ' שבט תשנ"ו ת.נ.צ.ב.ה.

”אל תקרי הליכות אלא הלכות”

דיני פרשת שקלים וחודש אדר

א. בשבת שלפני ראש חודש אדר הסמוך לניסן, מוציאים שני ספרי תורה, וקוראים בשני פרשת שקלים, בראש סדר כי תשא, מפני שבזמן בית המקדש היו משמיעים על השקלים באחד באדר, שכל אחד מישראל חייב לשקול מחצית השקל בשקל הקודש, ולהביאם לבית המקדש, כדי שיקריבו ממעות מחצית השקל אלו החל מיום ראש חודש ניסן, להקריב הקרבנות מתרומה חדשה. אמרו חז”ל: גלוי וידוע לפני הקדוש ברוך הוא שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל כמו שנאמר, ועשרת אלפים ככר כסף אשקול על ידי עושי המלאכה, לפיכך הקדים שקליהם לשקליו.

ב. מפטירים ”ויכרות יהודיע” שמדבר שם בענין השקלים, שנאמר, כסף נפשות ערכו. ואם חל ר”ח באחד בשבת, נוהגים לומר בסוף ההפטרה פסוק ראשון ואחרון של הפטרת מחר חודש.

ג. במקומות שנהגו שקטן עולה למפטיר בפרשת שקלים, אין למחות בידם, שיש להם על מה שיסמוכו. ובלבד שיהיה הקטן יודע למי מברכים והוא יותר מבן שש שנים.

ד. אם חל ראש חודש אדר בשבת וטעו וקראו פרשת שקלים בשבת שלפניו, אינם צריכים לחזור ולקרוא פרשת שקלים בראש חודש אדר, דסוף סוף השמיעו על השקלים סמוך לאדר.

ה. אם שכחו ולא קראו פרשת שקלים בשבת שקלים לפני ראש חודש אדר והפטירו בהפטרת השבוע, אפילו נזכרו אחר תפלת מוסף, חוזרים ומוציאים ספר תורה וקוראים בפרשת שקלים, והעולה מברך על הקריאה לפניו ולאחריה.

ו. אם שכחו ולא קראו פרשת שקלים, ולא נזכרו עד שעת מנחה של השבת, יש אומרים שבכל זאת מוציאים ספר תורה של פרשת שקלים ויקראו בו אחר קריאת ספר תורה של מנחה. ויש אומרים שהתקנה לקריאת פרשת שקלים אינה אלא בשחרית, ולכן כשלא נזכרו עד שעת המנחה הוה ליה כעבר זמנו בטל קרבנו. ולמעשה שב ואל תעשה עדיף. ומכל מקום יש אומרים שעדיין יש תשלומין לפרשת שקלים בשבת הבאה אחר קריאת ספר תורה בשחרית. ויש אומרים שמכיון שעבר השבת שוב לא יקראוה בשבת הבאה. ואפשר לסמוך על סברא ראשונה לקרוא פרשת שקלים בשבת הסמוכה, שהיא קודם ”שבת זכור”.

ז. אם טעה המפטיר ולאחר שקרא בספר תורה פרשת שקלים הפטיר הפטרת השבוע, אם נזכר באמצע ההפטרה, מפסיק, ומפטיר ויכרות יהודיע ויברך ברכות ההפטרה לאחריה. ואין צריך לחזור ולברך ברכה ראשונה של ההפטרה לפני ויכרות יהודיע. ואם לא נזכר עד שסיים הפטרת השבוע ובירך ברכות שלאחריה, יש אומרים שצריך לחזור ולברך ברכות ההפטרה לפניו ולאחריה כדי להפטיר ויכרות יהודיע כתקנת חז”ל. ויש אומרים שחוזר ומפטיר ויכרות יהודיע בלי ברכות. וספק ברכות להקל. לכן יחזור להפטיר ויכרות יהודיע בלי ברכות. והוא הדין בשאר הפטרות של ארבע פרשיות.

ח. שבת שקלים שמוציאים בה שני ספרי תורה ויצא טעות בפרשת השבוע, עדיף לגלול הספר תורה השני לסיים בו פרשת השבוע, ואחר כך יגללו לפרשת כי תשא, כיון שהפרשיות אינן רחוקות אחת מהשניה. עדיף ממה שיוציאו ספר תורה אחר.

ט. משנכנס אדר מרבים בשמחה וכמו שנאמר במגילת אסתר: והחודש אשר נהפך להם מיגון לשמחה, לומר שמזל החודש גורם לטובה, ולכן ישראל שיש לו קובלנא משפטית נגד גוי, ישתדל כמיטב יכולתו שהדיון בתביעתו יתקיים בחודש אדר, מפני שיד ישראל על העליונה בחודש אדר.

”מכל מלמד” השכלתי...”

”ואם אסון יהיה, ונתתה נפש תחת נפש, עיף תחת עיף, שוף תחת שוף, יד תחת יד...”
אומר הרב אברהם אביכור, כי הכתוב בא לרמוז לנו שבאותם האיברים שחטא בהם האדם, הוא צריך לעשות תשובה.
וזהו שאמר הכתוב:

”ואם אסון יהיה” - אם אדם חטא בחטאים ובעונות (שהרי אין אסון גדול יותר מהם), ”ונתתה נפש תחת נפש” - יהפוך את נפשו הבהמית, שנטמאה על-ידי העונות, בנפש אצילית וטהורה.

”עין תחת עין” - עין שראתה ונהנתה מראיות אסורות - תחת זה ישמור את עיניו ויראה רק מראות קדושים.

”שן תחת שן” - שיניים שלעסו מאכלים אסורים - תחת זה יאכל רק מאכלים כשרים.

”יד תחת יד” - ידיים, שעשה בהן עוונות, יעשה בהן מצות, כגון הנחת תפילין, צדקה וכדומה.

”רגל תחת רגל” - רגלים שמהרו ללכת לדבר עבירה, ימהרו ללכת לבית המדרש ולבית הכנסת. והנה (לפני שחזר בתשובה שלמה לאביו שבשמים), אותם האיברים שהזכרנו לעיל: שן, עין, יד, רגל - הם ראשי תיבות ”ירשע”. ולאחר שחזר בתשובה יתהפכו אותן האותיות ויהיו ”עשיר”, לרמוז לנו שלפני כן הרשיע וחטא באיברים אלו, ולאחר שחזר בתשובה נעשה ”עשיר”. ואיזהו עשיר? - השמח בחלקו: שישמח בחלקו על שזכה לשוב למוטב. (תורת הפרשה)

רפואה אלטרנטיבית

אל תפריעו לגוף להתרפא

הקדים הקב”ה תרופה לכמה ונתן בגופנו כוחות ריפוי טבעיים, ואל לנו להפריע לאותם כוחות. הרפואה הטבעית טוענת שבשעת מחלה הגוף צריך מנוחה ואין להעמיס עליו מזון, כדי שיהיה לו מספיק כוח להיכנס לתהליך הריפוי בלא כל הפרעה. כאשר אנחנו מעמיסים על הגוף מזון, במקום להתמודד רק עם המחלה – עכשו עליו להתמודד גם עם המזון שמעמיסים עליו, דבר שעלול לעכב את תהליך הריפוי.

מסקנות מעשיות: א. הדבר הנכון ביותר בשעת מחלה כגון: חום, שפעת וכדומה – הוא להימנע מאכילה ולהקפיד רק על שתיית מים, רצוי מינרליים. ב. אם בכל זאת יש צורך במשהו מעבר למים, אפשר לשתות מי תמרים, כלומר מים שהומתקו על ידי תמרים מושרים, או מיצי פירות כגון מיץ תפוחים, או אפילו פירות טריים. ג. בכל מקרה, אם הוחלט לאכול פירות – רצוי שהיו אורגניים.

" ואבותינו סיפרו לנו "

"ושוחד לא תיקח כי השוחד יעוור פיקחים ויסלף צדיקים" (משפטים כג-ח)

מעשה בשני יהודים שבאו לדין תורה בפני רבי אברהם יהושע מאפטא. הרצה כל אחד מהם את טענותיו במשך שעות ארוכות, וכשסוף סוף נסתיימו הטיעונים, ציזה עליהם הרב להמתין בחדר סמוך עד שיקבע פסק הדין. בחדרו נותר הרב והתעמק בדין שהובא לפניו. מידי זמן ביקש משַׁמֵשׁ בית הדין להגיש לו ספר זה או אחר, עד שנתגבהה ערימת ספרים על שולחנו. תוך כדי עיון בספרי הפוסקים היה הרב מוציא קמצוצי טבק מקופסתו, עד שאזל הטבק. הושיט הרב את קופסתו לשַׁמֵשׁ, ורמז לו שהתרוקנה. השמש, שבקי היה בעבודתו, הבין את הרמז ופנה למלא את הקופסה בטבק ריחני. בצאתו, הבחין כי אחד מבעלי הדין יושב בחדר הסמוך ומעיין בספר, ואילו בעל הדין השני יצא החוצה לסעוד את ליבו.

הציץ השַׁמֵשׁ החוצה, וראה כי מעטה שלג פרוש על הרחוב. התעטף אפוא במעיל הפרוה שלו ועמד לצאת. עקב בעל הדין אחר מעשי השַׁמֵשׁ הזקן, ובראותו כי מתעתד הוא לצאת לרחוב המושלג, אמר: "הנח לי ללכת במקומך. צעיר אני, וקל יהיה לי ללכת בשלג". בלי להמתין לתשובה פנה לכיוון הדלת. הושיט לו השמש את קופסת הטבק ומטבע של כסף, והלה יצא. ברגע זה נזכר השמש הזקן, כי לפני עשרות שנים, כשקיבל את תפקיד השמשות, הורה לו הרב כיצד עליו להתנהג בתפקידו. באותו מעמד הזהיר אותו הרב, לבל יניח לבעלי הדין שיעזרו לו בדבר מה, ובפרט לא לפני מתן פסק הדין. עשרות שנים הקפיד למלא את מצוותו של הרב, ואילו היום שכח ונכשל.

"שנית זה לא יקרה!" החליט. "לא שלג, לא רוחות סערה, לא ברקים ורעמים יעזרוני מלמלא את כל תפקידי!" מקץ דקות אחדות שב בעל הדין ובידיו קופסה גדושה בטבק טרי וריחני. נטל השמש את הקופסה ונכנס אל חדרו של רבי אברהם יהושע. הרב היה שקוע רובו ככולו בדין התורה המסובך, וכלל לא הרגיש בצער הניבט מפניו של השמש. הוא לקח בתודה את הטבק, ושם ליטול מן הקופסה קמצוץ אחר קמצוץ. והנה - פלא. ככל שהעמק בספרים שלפניו, הרגיש עתה הרב, כי העניין נעשה מסובך ובלתי מובן יותר ויותר. הוא שאף אל קרבו מן הטבק - והסיבוך והבלבול גברו עוד יותר. שאף עוד - והרגיש כי במקום להצדיק את אחד מבעלי הדין ולחייב את השני, כפי שסבר תחילה, התהפכו היוצרות! התפלא הרב: מדוע בתחילה סבר כך, ואילו כעת הכל נראה לו, בבטחון רב שזוהו, שונה לחלוטין? בטרם קרא לבעלי הדין להכנס ולשמע את פסק הדין - ביקש לעיין שוב בספרים.

תוך כדי עיון בספר הושיט ידיו אל קופסת הטבק ליטול עוד מתוכה, ואז נתקלו אצבעותיו בחפץ נוקשה. קרב אליו את הקופסה והחל מחטט בה - והנה נמצא בקופסת הטבק מטבע זהב!

נדהם רבי אברהם יהושע: כיצד הגיע המטבע אל תוך קופסתו?! קרא לשַׁמֵשׁ ושאלו: "מנין לקחת את הטבק?" נבהל השמש: כיצד הבחין הרב כי הוא, השמש, לא ציית להוראותיו, והניח לאחד מבעלי הדין לקנות את הטבק?! בקול רועד סיפר לרב, כיצד התכוון לצאת לרחוב המושלג ולקנות טבק, אך אחד מבעלי הדין התנדב ללכת במקומו. באותו רגע, התוודה השַׁמֵשׁ, נשתכחו ממנו הוראותיו של הרב. ועתה מבטתי

הוא, כי מהיום הזה והלאה הדבר לא ישנה! "קרא אפוא לבעל הדין הזה", ביקש הרב, בלי לספר לשַׁמֵשׁ על מטבע הזהב.

כשנכנס בעל הדין, הגיש לו הרב את המטבע וצוה עליו בכל תוקף לקחתו. "את פסק הדין שלכם אני לא אוכל לחרוץ", אמר לו הרב בקול קשה. "כלום לא ידוע לך, מה אמרה התורה? כלום מימך לא למדת את הפסוק האומר: 'השוחד יעוור עיני חכמים ויסלף דברי צדיקים!'"

צאו וראו את הכח של השוחד שהארתו משפיע על החלטות הדיין ועוד שפסוק זה נאמר מהקב"ה בכבודו בעצמו כלומר שאין אדם שאינו יכול להינזק משוחד כי השוחד יעור עיני חכמים (שהקב"ה קורא להם חכמים) סימן שהם חכמי אמת) ויסלף דברי צדיקים (שהקב"ה חוקר כליות ולב קורא להם צדיקים) מסקנה שהשפעת השוחד עצומה מאוד ואין לה חסינות אלא צריך מלכתחילה לברוח ממנה ומכל התולדות שלה כגון שקר מירמה וכדומה.

"מדבר שקר תרחק"

מעשה נפלא ממחיש לנו כי אמירת השקר לא תמיד מועילה לאדם.

מסופר על מלך סין שהיה חכם ונבון וטוב לב, וכיוון שהיה חשוך בנים חיפש יורש עוצר למלכותו האדירה מקרב בני עמו. את המבחן לקבלת התואר הנכסף ערך ע"י חלוקת זרעים לכל הילדים ברחבי הממלכה.

כל ילד נצטווה לשתול את הזרע ולגדלו, והמלך יבחר את הפרח המלכותי שיוכיח על הנסיך הנבחר. כל הילדים לקחו את הזרעים, שתלו, השקו טיפחו את הפרחים, ורק לילד אחד לא צמח שום פרח מהזרע שקיבל. כמה שטרח וטיפל בו מאמציו לא נשאו פרי, והעציץ שלו נשאר מיותר ללא פרח.

ביום המיוחל ניצבו כל הילדים לבושים בבגדי חג ונרגשים עד מאוד, אווזים בידיהם עציצים עם פרחים יפיפים, כדי שהמלך העובר במרכבתו ההדורה ישא עיניו ויבחר את המועמד שזכה.

השקיף המלך ממקום מושבו על כל העציצים הפורחים, אך לא מצא את מבוקשו. מאות ילדים ניצבו בצדדים ואף אחד לא קרא אל המלך. עד שראה המלך ילד אחד ובידו עציץ ריק.

קרא אליו המלך ואמר: "גש אלי בני! מדוע לא הפרחת את הזרע שנתתי לך?"

ענה הילד בקול בוכים: "אדוני המלך! איני יודע מה קרה! עמלתי קשות על פריחתו, אך שום דבר לא צמח!"

אמר לו המלך: "אתה תהיה בני!" כולם התפלאו מדוע דווקא זכה הוא, ושאלו את המלך על כך.

אמר המלך: "כל הזרעים שחולקו היו זרעים מבושלים, וכידוע, מזרע מבושל לא צומח שום דבר. כל הילדים החליפו את הזרעים שקיבלו בזרעים אחרים, ולכן צמחו להם פרחים, ורק הילד הזה לא החליף את הזרע - כיוון שניחן הוא במידת האמת והמשיך לקוות שיפרח. זה היה זרע האמת, שעל ידו ביקשתי לבחון את בני-יורשי-לעתידי. מי שהאמת היא נר לרגליו ועל פיה יונחו כל מהלכי חייו ראויו הוא למלכות וראויו הוא למלוך!"

אנו בניו של מלכו של עולם, שחותמו אמת, צריכים להיות עובדי ה' באמת ועיי"כ נהיה ראויים למלכות.

מי שרוצה לדבק עצמו בהשי"ת עד שילך במחשבתו מהיכל אל היכל ויראה את ההיכלות בעיני השכל - ישמור עצמו מלומר שקר אפילו בטעות. (אור דניאל).